

REFORMA DE L'ENSENYAMENT MITJÀ

Fa tres anys el MEC va iniciar un pla experimental de reforma de l'ensenyament mitjà, una reforma encaminada a la creació del tan debatut tronc comú i a l'escolarització fins els 16 anys. Els motius d'aquesta experimentació són ben coneguts per tots; elevat percentatge de fracàs escolar, elecció prematura de professió són els dos motius més notables.

El pla experimental de la R.E.M. (Reforma de l'Ensenyament Mitjà) suposa una reestructuració de l'actual ensenyament mitjà incluint una etapa obligatòria dels 14 als 16 anys, comú per a tothom, i una segona etapa voluntària que presenta als alumnes que han superat la primera, la possibilitat d'elecció entre 6 batxillerats diferents: Ciències Socials i de l'Home, Ciències Naturals, Lingüístic, Tècnic-Administratiu, Tècnic-Industrial, Artístic, tots ells de 2 anys de duració, a partir dels quals, i després d'haver superat una prova de maduresa es podrà accedir, bé a la Universitat, bé a uns mòduls professionals d'un any de duració. Aquest curs s'han iniciat ja els cinc primers batxillerats, l'artístic encara no està estructurat.

La filosofia que aporta l'experimentació del primer cicle suposa un nou plantejament, respecta a la situació actual del BUP i la FP, que inclou una sèrie de canvis: reestructuració de les matèries, avaluació d'uns objectius educatius comuns des de totes les matèries (expressió oral i escrita, comprendre els missatges de la comunicació habitual, utilitzar de forma crítica les fonts d'informació, actuar de forma creativa, raonar amb correcció lògica, tenir una visió equilibrada i integradora dels distints elements que formen la realitat, tenir una actitud crítica i oberta, hàbit racional de feina intel·lectual i manual, capacitat de treball en equip), interdisciplinarietat entre les matèries, tutoria, i per dur a terme tots aquests aspectes la utilització d'una metodologia activa que com és natural parteix d'aquells aspectes més propers i coneguts per l'alumnat.

Tots els punts fins ara esmentats poden quedar en res a l'hora de dur-los a la pràctica als instituts per molts de motius: inadequació de les instal·lacions, pensades la majoria de vegades per fer classes magistrals, manca de mitjans econòmics dels centres, manca de preparació d'un professorat "especialista" en la matèria però que poques vega-

des ha tengut un reciclatge de tipus pedagògic per tal de millorar la seva tasca, reticència cap a tot allò que suposi un canvi, pels motius que siguin, dins alguns sectors del professorat, impossibilitat de començar una reforma al 14 anys si abans no es donen uns canvis dins la EGB, etc.

El MEC ben segur és conscient d'aquests i molts d'altres problemes que cal resoldre per tenir un mínim de seguretat perquè l'experimentació tenguí l'èxit esperat i es pugui estendre a tothom. Què fa el MEC en aquest sentit?, subvencions econòmiques extraordinàries per poder invertir en els aspectes que normalment no existeixen dins els centres i que són fonamentals per a una metodologia activa, dotacions extraordinàries de material didàctic. El problema com sempre, és el temps que tarden els centres a poder disposar d'aquestes ajudes, ja que tot i la bona voluntat de l'equip que va perfilant la REM, la maquinària burocràtica és molt mala de rompre i es millora molt a poc a poc. Per una altra banda s'organitzen activitats de perfeccionament a través del CEP, encara que es sap que el procés és lent; va començar el curs passat la reforma del cicle superior de l'EGB i comença aquest curs la dels cicles inicial i mitjà.

Com es du a terme la "reforma"? Des del primer any el MEC autoritza aquells centres, d'entre els que l'han sol·licitada, que per diversos motius (cada any s'han fixat criteris diferents) creu més convenient. A les Balears el primer any es va incorporar l'IPF "Pere de Son Gall", de Lluçmajor, per tant el curs passat va concloure el primer cicle i en aquest curs un grup d'alumnes ha iniciat el 2on. cicle a l'especialitat Tecnologia Industrial. A principi de curs s'ha incorporat l'I.B. Fernando III el Santo, de Palma, amb 3 grups de 1er. curs.

El fet de que actualment es faci el cicle experimental a dos centres, que un sigui de BUP i l'altre de F.P. i que la seva localització sigui tant diferent té una sèrie d'aventatges. Una és la possibilitat de que dos col·lectius de professors puguin intercanviar idees, programar conjuntament, enriquint així el seu treball, de fet tots els professors es reuneixen periòdicament al CEP per anar fent un seguiment i una valoració dels resultats, coordinats per un professor responsable de cada matèria. Una altra avantatge és que així es cobreixen dos tipus teòrics d'alumnat i per tant es poden contrastar resultats,

però hi ha també inconvenients, pot ser que el més greu és que per la localització es impossible de fer una matriculació conjunta i per tant queda desvirtuat el sentit de "tronc comú".

Tanmateix fins ara la nostra llengua ha estat, si més no, la gran oblidada. El MEC no ha tengut en compte que la nostra comunitat, encara que sense competències en educació, té una Llengua pròpia distinta de la resta del "territori MEC", i tot i que s'ha de dir que hi ha hagut una gran comprensió, no s'ha contemplat la seva existència dins el curriculum de la Reforma i ha tengut que ser tema de negociació entre el Ministeri i els professors dels dos instituts de Mallorca. Afortunadament la negociació segueix i per tant hi ha possibilitats de solució.

TOTA ESCOLA DE NOVA CREACIÓ, UNA ESCOLA MALLORQUINA MÉS

Es ben clar que patim encara, i malgrat la pretesa democràcia, una situació de colonització lingüística a tots es nivells. Que per fer ses classes en sa nostra llengua s'hagin de demanar permisos i fer paperassa n'és una evidència més entra tantes evidències. (Imaginem-nos com calificarien sa situació lingüística es mestres de Madrid si per fer ses classes en madrileny o castellà o sa modalitat madrilenya des castellà, a Madrid, haguessin de fer semblant paperassa i sol·licitud de permisos).

Hi ha qui dirà que sí, que és ver, però que estam en camí d'anar superant aquesta situació, que vé de molt lluny i que no es podia resoldre de cop i resposta, per sa mateixa desinformació que aquesta minorització que arrossegam ha creat dins es poble mallorquí. No particip en absolut d'aquesta opinió, però vull concedir que qualcú la mantengui honradament i hi vulgui justificar sa necessitat d'un procés clarificador i de posar-se d'acord a ses escoles que estan funcionant en castellà, quan es claustre pren s'iniciativa de descolonitzar-les, mallorquinitzar-les i passar a fer s'ensenyament en català, única llengua pròpia d'aquest país. Però seria sa demostració que aquests raonaments són un embull, que no hi ha cap voluntat mallorquinitzadora, que sa persecució lingüística continua amb sa mateixa intensitat que sempre si ses escoles que s'han de crear noves i que per tant no estan ara mateix funcionant en cap llengua, no es creassin com a escoles

De tota manera no es pot oblidar que tant la REM com la reforma de l'EGB estan actualment en fase d'experimentació (i és d'agrair que aquesta vegada l'experimentació es faci a partir de la tasca del professorat a les aules i no a cop de decret al BOE) i que dels èxits, dificultats i fracassos que van sorgint es va perfilant més clarament com ha de ser un pla d'educació obligatòria fins als 16 anys que sigui capaç d'assolir des de la preparació del nin fins a la de l'adolescent tant en els aspectes de formació humana com de capacitat intel·lectual i tecnològica.

Aina Gelabert
Professora R.E.M.

Jaume Bonet Moll

mallorquines, si es donàs per suposat que han de funcionar en una llengua que, per més que hi sigui també oficial, no és sa pròpia d'aquí.

Tota escola que es crei nova ha de ser una escola mallorquina amb continguts, continent, projecte i voluntat mallorquina i mallorquinitzadora, amb sa llengua catalana com a idioma vehicular de tot s'ensenyament (on s'hi aprengui també sa llengua castellana, com a idioma co-oficial que és, i s'anglès, francès, alemany, àrab o/i altres llengües si fa falta). Això ha de ser així des des primer moment en es cursos pre-escolars i primer any de Cicle inicial, i amb un programa progressivament accelerat per a aquells alumnes que s'hi incorporin procedents d'altres escoles i que hagin fet ja part de sa EGB en castellà.

Si no es fa així es demostrarà sa manca de voluntat per a salvar sa nostra llengua, sa manca d'intenció de fer justícia, sa voluntat de dur es genocidi cultural fins a s'enfront, de deixar que sa dinàmica personalitzadora que per sa força de ses armes s'inicià fa 270 anys i que amb tota casta de mentides, falàcies, pressions, càstigs, lleis, normes, consells interessats, mesures econòmiques, polítiques i de tota casta ha continuat fins ara, acabi d'enfonsar es nostre poble dins es nort de s'auto-odi, des desco-neixement de sa pròpia vàlua, de sa renúncia a sa pròpia dignitat.